

במדינה

(המשך מעמ' 27)

תעשיות באקדה חשוד. לא היה אדם מופתע ממנו, כאשר הלחיצה על ההדק גרמה לפליטת כדור.

מופתע לא פחות היה קראטה, שישב ליד הנגה ולפתע הטף כדור בישבן. בנישתי נאלץ לשנות כיוון בדחפויות. נחפו, במקום לשדוד את אדון לוי, לבית-החולים מאיר בכפר-סבא.

נשבר. השניים הניחו את קראטה ה"דואב והנאנק בפתח בית-החולים, ונעלמו בבהילות. הרופאים, ששלפו את הכדור ה"טועה ממקום טעותו, הועיקו את המשטרה. קראטה ניסה אמנם בהתחלה למכור לטוטר רים מקרונים, אולם מאוחר יותר נשבר, הודה, גילה את כל המעשייה.

השבע, הסתיים משפטם של השלושה. כל אחד מהם קיבל שנתיים מאסר בפועל, ועוד שנתיים על-תנאי.

עסקים

העמיד טמון בחיזוקות

מלכד הכותל והריחצונים

יש לירושלים

גם חברה לשמרטפים

הרעיון הוא מסוג הרעיונות שכאשר שומעים עליהם, רוצים לדפוק את הראש בקיר ולזעוק: "איך לא חשבת על זה קודם!" מי שחשב על זה ראשון היה רמי אמיגה, צעיר ירושלמי שבגיל 23 הוא כבר נשוי פלוס שניים. כאשר נולדו דה בתו הקטנה של אמיגה אוהב הבי לויים, היה נדמה לו שהוא ואשתו יצטרך כו לגמור עם חיי הלילה, או לצאת לבלות בתורנות. הם פשוט לא יכלו למצוא ביי ביסטר שתשמור על הילדים. "אח!" אמר רמי לעצמו, "אילו היתה אינו חברה ש"מספקת שמרטפים, היא היתה עושה הר"בה כסף!"

במחשבה שנייה זה נראה לו רעיון קורס. הלך לחברה לחקר שווקים וביקש לערוך סקר שיבדוק את כדאיות הרעיון מבחינה מיסחרית. שילם כמה מאות ל"רות וניבאו לו כישלון חרוץ. זה שיכנע

שמרטפאי אמיגה
בייביסיטר כתנאי סוציאלי

את רמי סופית שהעסק כדאי. ההיגיון פשוט מאוד: אם זה נראה לכולם בלתי כדאי ובלתי משתלם, אז מי שיעשה את זה יהיה היחיד בשטח.

כיום, כאשר שולט רמי בחברה הרא"שונה בישראל המספקת שמרטפיות לכל דורש, בינתיים בתחומי ירושלים בלבד, ברור לו שהוא מיפצל חייו.

שמרטפיות מאורגנות. הדבר המפ"ליא אצל אמיגה הוא שהבנדאס יש לו מאחוריו בית-דספר עממי בלבד. בגיל 13 עזב את הבית וספר ירושלים ויצא בגפו לעבוד בתלאיבי, החליף עבודות בקצב רצחני ולמד על בשרו ערכים כמו סדר, אירגון זמן וערך הכסף. בין עבודה ל" (המשך בעמוד 32)

בחור נעים-סבר, בעל מיבטא דרום-אמריקאי כבד, התיישב במסדרון. הוא נציג מגן דויד אדום, סניף רמת-גן, ומטפל במיבצעים מיוחדים. תפקידו הנוכחי: ל"הגביר את מכירת כרטיסייהגרהלה.

"דפקתי פה על דלת אחת הפקידות, כדי לקבוע פגישה עם המזכיר" סיפר, "הדלת היתה סגורה, ושמעתי מבפנים קולות צחוק. אמרו לי לחכות חמישה רגעים. חיכיתי. אחר כך דפקתי שוב. עוד פעם אמרו לי לחכות. אחרי עשרים דקות התחלתי להת-עצבן. מה זה פה? עושים צחוק מבני אדם? דפקתי בכעס ואז הדלת נפתחה. בפנים, ליד שולחן, ישבו שתי פקידות צעירות. על השולחן היו מוטלות חוברות פורנוגרפיות. הן אפילו לא ניסו להסתיר אותן."

10:00: הגיע רייף. ליד פתח חדרו המ"תינו חמישה נציגי ועדייעובדים מבגים שונים בארץ. הוא הזמין בקבוקי-משקה עבור כל החבורה, ופתח מיד בשיחה.

גברת נוסנובים לגמה תה. אור סיים ל"עייץ בעיתון, החל עורך חשבוים כספיים בקשר לתמונות שצויר לאחרונה.

לדעת פקידים רבים במחלקה, אור הוא הטוב שבין הפקידים הבכירים, אלא העוב"דה שהוא איש מפ"ם היא בעוכריו. תקו"פה ארוכה ניסה לפעול ולתרום מכוחו, אך שמו לו רגליים והכשילו אותו. עד שנשבר לו.

האדם הנכון

במקום הנכון

ברטיט הגיע, רענן ומגוהץ. הוא נכ"נס לחדרו, שילב ידיו על השולחן והתבונן בזכירתו. זו הגישה לו שני מכתבים לחתימה. לאחר מכן אירגנה לו כוס תה.

11:00: מעריב הגיע. במרבית החדרים החלו מעיינים בעיתון. בניגוד לקומות אחרות, בהן נראה ידעות אחרונות לצידו

החתמה חופשית
שעורהנוכחות בבניין הוועדהפועל הוא פיקציה: כל עובד יכול להתחמם את כרטיסיהנוכחות שלו ושל כמה מידידיו בכל שעה שירצה, כפי שנושה כתב העולם הזה, שלשם הדגמה מחזיק בידו האחת כרטיסיעובד, מחתים אותו בשעורהנוכחות בשעה 11.45, ובידו השנייה מחזיק מיספר כרטיסיעובד נוספים, אותם החתים גם כן. כל זאת — ללא הפרעה.

בכניסה פנה לעבר מגרשהחנייה המיועד לעובדי הוועדהפועל, התניע את מכוניתו הלבנה, ונסע לדרכו. למחרת:

7:30: עובדי הוועדהפועל הגיעו לבניין קבוצות קבוצות. רבים החתימו כרטיסיהם באחד מצמד השעונים התלויים באולם הכניסה. אחרים פנו הישר לעבר המעליות. הסיבה: מספר רב מבין עובדי ההסתדרות מועסקים — על חשבון שעות העבודה — במנגנון הבחירות של המערך. עובדים אלה משהחרים מחובת החתמת הכרטיס.

8:00: תוך חצי שעה, החתימו שלושה עובדים כרטיסים לא שלהם. דהיינו: החי-

ממקומה, בחנה פניה בראי, והחלה לשוטט במסדרון. גבר בגיל העמידה, שנראה מבוהל ור נפחד נכנס למסדרון. מסתבר שהגיע מ"קריית-גת. בלוויית נציג הוועד שלו. הוא פקיד בסוכנות. כתוצאה מאורגניזציה ביקר שו לפטרו.

נציג הוועד יצא מחדרו של רייף, הודיע לעובד כי בעייתו הועלתה, אולם לא הגיעה לכלל סיכום. לחץ הפניות לרייף כה גדול, הסביר, עד שאין ברירה אלא להתאור בסבלנות.

בינתיים סיים אור לספר בנפלאות נילי, חזר לחדרו והחל מחייג. המספר היה

יום עבודה בהסתדרות הפקידים

שם העובד	8.00—9.00	9.00—10.00	10.00—11.00	11.00—12.00	12.00—13.30	13.30—14.30
משה בריטל	טרם הגיע	חתימה על 2 מסמכים, כוס תה.	מעייץ ב,,מעריב"	מעייץ ב,,מעריב"	עוזב את המישרד	—
מנחם אור	טרם הגיע	מעייץ ב,,על המשמר"	עורך חישוים כספיים	מעייץ ב,,מעריב"	נוסע מהבניין	—
אליהו רייף	פגישת חוץ עם ועד עובדים	ישיבה עם נציגי ועדי עובדים.	ישיבה עם ועדי עובדים	ישיבה עם ועדי עובדים	ישיבה עם ועדי עובדים	חותם על מיסמכים
דב יוהנס	מעייץ ב,,הארץ"	מעייץ ב,,הארץ"	מעייץ ב,,מעריב"	מעייץ ב,,מעריב"	שיחה עם המיידרשה למינהל	שיחה עם מרצי המיידרשה למינהל
גב' נוסנובים	יושבת בחוסר-מעש	שותה תה	מעיינת ב,,מעריב"	מעיינת ב,,מעריב"	משוחחת עם מזכירתו של בריטל	משוחחת עם מזכירתו של בריטל

תפוס. הוא המשיך בעקשנות, וכעבור כ"עשר דקות הצליח להשיג קשר.

הפעם לא צעק. קולו היה נמוך, מודאג. המזכיר היה בתוספת בנייה לדירתו. "כן," לחש, "אתה צודק. הייתי צריך לבקש רש"יון לפני תחילת הבנייה, זו שטות. חשבתי שמכיוון שראש-העיר גר לא הרחק ממני, העניין יסודר. אתה צודק, זו טיפשות. אבל עכשיו אני רוצה שתסדר את העניין בשי"בילי."

בתום הישיחה, הוא קם ממקומו, ניגש למזכירתו של בריטל, נטל ממנה מעריב, והזר לקרוא אותו בחדרו.

בריטל

רייף

לחדרו יש יוהנס נכנס פקיד, הר"שית לו תוכניות של ימי-עיון: "תשי" איר את זה פה. עכשיו אני עסוק. כשי"אתפנה אעבור על זה." אמר יוהנס, והמר"שיר לעייץ בהארץ.

בריטל סיים לעייץ במעריב. השעה היתה 12.00. כאשר קם מכיסאו, נראה גבוה וזקוף. הוא זרק שלום קצר למזכירתו, ויצא את הבניין.

גברת נוסנובים חזרה לחדרה, החלה ל"שוחה עם מזכירתו של בריטל מבעד להלון פנימי משותף לשני החדרים.

אור המתין כרבע שעה, החזיר את העיי"תון למזכירה, נעל את חדרו וירד במדרגות.

שעה תשע: אור הגיע. הוא פתח את חדרו, התרווח על כיסאו, הסתובב לימין כשפניו לעבר הקיר, והחל לעייץ בעל המשמר.